

<http://www.thaigov.go.th>

(โปรดตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นทางการจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง)

วันนี้ 17 กุมภาพันธ์ 2569 เวลา 10.00 น. นายอนุนิชา ชาญวีร์กุล นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มอบหมาย นายโสภณ ชาร์มย์ รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี ณ ห้องประชุม 501 ตึกบัญชาการ 1 ทำเนียบรัฐบาล สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพในกฎหมายของบุคคลล้มละลาย พ.ศ.
2. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดท้องที่บางส่วนของจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเชียงราย จังหวัดตาก และจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524
3. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดท้องที่บางส่วนของจังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดอุบลราชธานี และน่านน้ำภายในและทะเลอาณาเขตของประเทศไทย เป็นเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524

เศรษฐกิจ-สังคม

4. เรื่อง ขอความเห็นชอบการแก้ไขสัญญาให้เอกชนร่วมลงทุนในการดำเนินงานและบำรุงรักษา (Q&M) โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 6 สายบางปะอิน - นครราชสีมา (M6)
5. เรื่อง ขอความเห็นชอบให้ข้าราชการทุกประเภท พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ลาเข้าร่วมโครงการบรรพชาอุปสมบทหมู่ 93 รูป เพื่อน้อมอุทิศถวายพระราชกุศลแด่ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง องค์พระบรมราชินีนาถอัครมเหสีร่วมจิตต์ น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชนฯ โดยไม่ถือเป็นวันลา
6. เรื่อง รายงานสรุปผลการพิจารณาต่อข้อเสนอแนะกรณีหน่วยงานของรัฐไม่จัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวตามความจำเป็นพื้นฐาน ค่าอาหารกลางวันและค่าอาหารเสริม (นม) ให้แก่ผู้เรียนของศูนย์การเรียนรู้ที่จัดโดยองค์กรชุมชนและองค์กรเอกชน
7. เรื่อง มาตรการป้องกันการทุจริตในการขออนุญาตรถยนต์ขนส่งสาธารณะที่ใช้เชื้อเพลิงจากก๊าซธรรมชาติอัด (Compressed Natural Gas: CNG) หรือก๊าซธรรมชาติสำหรับยานยนต์ (Natural Gas for Vehicles: NGV)
8. เรื่อง ข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต โครงการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
9. เรื่อง ข้อเสนอแนะกรณีหน่วยงานรัฐแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนศรีนครินทร์ ในพื้นที่อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี ลำชา
10. เรื่อง รายงานผลการจัดทำรายงานการศึกษาและวิเคราะห์โครงการสรรหาเอกชนเพื่อร่วมลงทุนเป็นผู้ประกอบการสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง (ไอซีดี) ที่ลาดกระบัง ของการรถไฟแห่งประเทศไทย
11. เรื่อง ขอรายงานสรุปผลการดำเนินงานของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ ในห้วงวันที่ 1 ตุลาคม 2567 - 30 กันยายน 2568

ต่างประเทศ

12. เรื่อง ร่างแผนงานความร่วมมือระหว่างกระทรวงพลังงานแห่งราชอาณาจักรไทยกับทบวงการพลังงานระหว่างประเทศ ประจำปี ค.ศ. 2026 – 2027
13. เรื่อง การเปิดตลาดสินค้าเกษตรตามพันธกรณีความตกลงองค์การการค้าโลก (WTO) ปี 2569-2571
14. เรื่อง รายงานผลการหารือข้อราชการระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไทยและซาอุดีอาระเบียและการลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านกฎหมายและยุติธรรมระหว่างกระทรวงยุติธรรมแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงยุติธรรมแห่งราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย

แต่งตั้ง

15. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงยุติธรรม)
16. เรื่อง การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ด้านกฎหมายเทคโนโลยีดิจิทัล) ในคณะกรรมการสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
17. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (สำนักงานกฤษฎีกา)

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพในกฎหมายของบุคคลล้มละลาย พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพในกฎหมายของบุคคลล้มละลาย พ.ศ. ตามที่สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง (สำนักงาน ป.ย.ป.) เสนอ

1. เรื่องเดิม

1.1 โดยที่กฎหมายในประเทศไทยหลายฉบับได้กำหนดข้อจำกัดสำหรับบุคคลที่ล้มละลายหรือเคยล้มละลายดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพต่าง ๆ เช่น ห้ามดำรงตำแหน่งสำคัญห้ามดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ห้ามรับราชการและห้ามประกอบอาชีพอื่น ๆ เป็นต้น ซึ่งกฎหมายแต่ละฉบับมีความลักลั่นกัน ไม่มีแนวทางที่ชัดเจนและมีความล้าสมัยใน 4 ประเด็น คือ

1) **เหมารวมว่าบุคคลล้มละลายไร้ความสามารถทุกคน** ซึ่งเป็นความคิดที่ล้าสมัย เนื่องจากการล้มละลายมีหลายรูปแบบ และการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพมีความแตกต่างกันทั้งในด้านอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และผลกระทบต่อบุคคลอื่นหรือประชาชนโดยรวม โดยบางตำแหน่งหรืออาชีพอาจไม่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารด้านการเงินหรือทรัพย์สิน และการเป็นบุคคลล้มละลายมิได้กระทบต่อความสามารถในการทำงาน

2) **การล้มละลายไม่ได้เกิดจากพฤติกรรมไม่ดีเสมอไป** และการล้มละลายอาจมีสาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากปัญหาทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่ทำให้เป็นบุคคลล้มละลายได้แม้จะดำเนินการอย่างสุจริตและใช้ความระมัดระวังอันสมควรแล้วก็ตาม ทั้งนี้ ยังไม่มีผลการวิจัย ที่เป็นรูปธรรมชัดเจนว่าบุคคลซึ่งล้มละลายแล้วจะกระทำการทุจริตทุกคน

3) **การกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งและการประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลายไม่เป็นประโยชน์และไม่คุ้มค่า** เนื่องจากเจ้าหน้าที่ไม่ได้รับประโยชน์จากการที่ลูกหนี้ไม่มีรายได้และภาครัฐต้องเสียบุคลากรโดยไม่จำเป็น

4) **การกำหนดข้อจำกัดดังกล่าวขัดต่อหลักสากลในเรื่องการเคารพสิทธิของบุคคลและการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม** ด้วยเหตุของฐานะทางเศรษฐกิจ และยังอาจเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

นอกจากนี้ การกำหนดข้อจำกัดสำหรับบุคคลที่ล้มละลายหรือเคยล้มละลายดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพต่าง ๆ ไว้ในกฎหมาย อาจส่งผลกระทบในมิติต่าง ๆ โดยบุคคลล้มละลายอาจสูญเสียโอกาสในการประกอบอาชีพที่ตนต้องการหรืออาจสูญเสียรายได้จากการประกอบอาชีพ ที่ตนเคยทำ รวมถึงอาจสูญเสียสถานะทางสังคมจากการถูกจำกัดให้ประกอบกิจกรรมทางสังคมบางประเภทซึ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อปัญหาสังคม โดยบุคคลล้มละลายที่ไม่มีโอกาสประกอบอาชีพสุจริตอาจไปประกอบอาชีพผิดกฎหมาย หรือสร้างปัญหาสังคมอื่น ๆ และการกำหนดข้อจำกัดสำหรับบุคคลที่ล้มละลายหรือเคยล้มละลายไว้ในกฎหมายหลายฉบับไม่สอดคล้องกับบริบทและสถานการณ์ของสังคมในปัจจุบัน

1.2 สำนักงาน ป.ย.ป. จึงได้เสนอหลักการกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลายในกฎหมาย ซึ่งเป็นการกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลายในกฎหมาย โดยแบ่งการพิจารณาเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) ตำแหน่งสำคัญในภาครัฐ เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือผู้ตรวจการแผ่นดินควรกำหนดห้ามไม่ให้บุคคลซึ่งเป็นบุคคลล้มละลาย หรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตดำรงตำแหน่ง 2) การดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน จะต้องพิจารณาถึงความเชี่ยวชาญของตำแหน่งกรรมการนั้นเป็นสำคัญ โดยในกรณีที่มีความเชี่ยวชาญของตำแหน่งกรรมการนั้นไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับการบริหาร จัดการทรัพย์สินหรือกิจการ ย่อมไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดให้การเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายเป็นข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่ง 3) การรับราชการ กฎหมายไม่ควรกำหนดห้ามเป็นการทั่วไปมิให้บุคคลซึ่งเป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายเข้ารับราชการ ส่วนกรณีตำแหน่งราชการนั้นเกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพย์สิน หากเจ้าหน้าที่ตกเป็นบุคคลล้มละลายซึ่งมิใช่เป็นการล้มละลาย

ทุจริต หน่วยงานของรัฐยังคงสามารถย้ายบุคคลนั้น ไปทำงานในส่วนงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพย์สินได้และ **4) การประกอบอาชีพอื่น ๆ** หากเป็นอาชีพที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพย์สินหรือกิจการ หรือมีเหตุผลหรือความจำเป็นอื่นที่ไม่อาจให้บุคคลล้มละลายเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่นั้นได้ ให้สามารถกำหนดข้อจำกัดดังกล่าวไว้ในกฎหมายตามความจำเป็นและเหมาะสมได้ เพื่อให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำหลักเกณฑ์ดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาการจัดทำร่างกฎหมายและการตรวจพิจารณาร่างกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ ทั้งนี้ จะช่วยให้การจัดทำร่างกฎหมายไม่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจนเกินความจำเป็น มีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์มากขึ้น ช่วยลดอุปสรรคในการประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลาย และเพื่อเป็นการรักษาบุคลากร ที่ดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพที่มีความรู้ความสามารถให้อยู่ในระบบ อย่างไรก็ตาม สำหรับ บุคคลที่ล้มละลายทุจริตนั้นอาจนำมาเป็นข้อจำกัดต่อไปได้เพื่อป้องกันมิให้บุคคลนั้นกลับมาสร้างความเสียหายต่อสังคมได้อีก

1.3 คณะรัฐมนตรีได้มีมติ (26 กรกฎาคม 2565) เห็นชอบหลักเกณฑ์การกำหนดข้อจำกัดในการดำรงตำแหน่งหรือการประกอบอาชีพของบุคคลล้มละลายในกฎหมาย ตามที่สำนักงาน ป.ย.ป. เสนอ และให้ส่วนราชการนำไปใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย และการตรวจสอบกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ หากเห็นว่ากฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ยังมีความ ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้เสนอร่างกฎหมายเพื่อแก้ไขหรือยกเลิกบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องนั้นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

2. สารสำคัญ

1) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพในกฎหมายของบุคคลล้มละลาย พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพในกฎหมายของบุคคลล้มละลายในการรับราชการหรือเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ (รวม 12 ฉบับ) โดยกำหนดให้การเป็นบุคคลล้มละลายไม่เป็นคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามในการดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพบางประการและกำหนดให้บุคคลล้มละลายทุจริตยังเป็นคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพเช่นเดิมต่อไป เพื่อป้องกันมิให้บุคคลนั้นกลับมาสร้างความเสียหายต่อสังคมได้อีก และกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งสามารถพิจารณาให้บุคคลที่ถูกศาลพิพากษาให้ล้มละลายสามารถดำรงตำแหน่งเดิมต่อไปได้ หรือกำหนดให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งสามารถพิจารณาให้บุคคลล้มละลายย้ายไปดำรงตำแหน่งที่เหมาะสม โดยอาจพิจารณาให้กลับเข้าดำรงตำแหน่งเดิมได้ภายหลังจากการได้รับการปลดจากการล้มละลายแล้ว ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรักษาบุคลากรที่ดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพที่มีความรู้ ความสามารถให้อยู่ในระบบต่อไป และเพื่อเป็นการลดข้อจำกัดหรืออุปสรรคในการดำรงชีวิตของประชาชน อีกทั้งเพื่อไม่ให้เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลมากเกินไปจนสมควร ซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ

2) สำนักงาน ป.ย.ป. ได้นำร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ไปดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน โดยได้รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติฯ ผ่านทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) และจัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาและรับฟังความคิดเห็นที่มีต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวและเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบซึ่งอาจเกิดขึ้นจากกฎหมายด้วยแล้ว โดยส่วนใหญ่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 91.2

3) สำนักงาน ป.ย.ป. เห็นว่า ปัจจุบันบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐหลายฉบับได้กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพในหน่วยงานของรัฐอันเป็นข้อจำกัดของบุคคลล้มละลาย ซึ่งมีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลตามมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และขัดต่อหลักสากลในการเคารพสิทธิเสรีภาพในการทำงาน ซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคล รวมทั้งอาจเป็นการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งสถานะของบุคคลและฐานะทางเศรษฐกิจ จึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติกฎหมาย ที่มีลักษณะดังกล่าว เพื่อไม่ให้เป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลเกินสมควร ทั้งนี้ การเสนอแก้ไขกฎหมายในครั้งนี้เป็นการเสนอแก้ไขกฎหมายจำนวน 12 ฉบับในคราวเดียว ซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการตรวจพิจารณาร่างกฎหมายให้เป็นไปอย่างรอบคอบ เพื่อให้กระบวนการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวและส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) ตรวจพิจารณาก่อน และเมื่อ สคก. ตรวจพิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีชุดใหม่พิจารณาอีกครั้ง ซึ่งเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติอันเนื่องมาจากการยุบสภาผู้แทนราษฎร ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2568 ข้อ 2.4 (ก)

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) เห็นว่า การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาภายหลังจากมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2568 ต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2568 เรื่อง แนวทางปฏิบัติอันเนื่องมาจากการยุบสภาผู้แทนราษฎร ที่ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรา 169 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยไว้ สำหรับเรื่องนี้เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีสาระสำคัญเช่นเดียวกับเรื่องที่ สคก. เคยเสนอความเห็นแล้ว แต่โดยที่การเสนอเรื่องดังกล่าวเป็นการเสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการของร่างกฎหมายใหม่ ซึ่งเป็นเรื่องในทางนโยบายที่มีผลผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป ตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงไม่สมควรดำเนินการเสนอในระหว่างยุบสภาผู้แทนราษฎร อย่างไรก็ดี เนื่องจากสำนักงาน ป.ย.ป. แจ้งว่า เป็นการเสนอแก้ไขกฎหมายเพื่อมิให้จำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลเกินสมควรประกอบกับเป็นการแก้ไขกฎหมาย จำนวน 12 ฉบับในคราวเดียวกันซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทำให้มีความจำเป็นต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการของ ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวและส่งให้ สคก. ตรวจสอบพิจารณาก่อน เมื่อ สคก. ตรวจสอบพิจารณาเสร็จแล้วให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีชุดใหม่พิจารณาว่าจะดำเนินการต่อไปหรือไม่ ทั้งนี้ ตามข้อ (2) (2.4) (ก) ของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2568 เรื่อง แนวทางปฏิบัติอันเนื่องมาจากการ ยุบสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้น หากคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่มีความจำเป็นตามที่สำนักงาน ป.ย.ป. เสนอ ก็สามารถพิจารณาอนุมัติหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ โดยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ (2) (2.4) (ก) ข้างต้น

2. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดท้องที่บางส่วนของจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเชียงราย จังหวัดตาก และจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการร่างประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดท้องที่บางส่วนของจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเชียงราย จังหวัดตาก และจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมตาม พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 ตามที่กระทรวงกลาโหม (กท.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 มาตรา 6 บัญญัติให้เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมสินค้าตามชายแดนเพื่อประโยชน์ในการป้องกันหรือปราบปรามการแทรกซึมบ่อนทำลาย ป้องกันหรือปราบปรามการกระทำอันกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐหรือความสงบเรียบร้อยตามชายแดน หรือเพื่อมิให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่นจะเป็นภัยต่อประเทศ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ท้องที่หนึ่งท้องที่ใดตามชายแดน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดในน่านน้ำของประเทศไทยเป็นเขตควบคุมได้

2. ปัจจุบันในพื้นที่ชายแดนด้านตะวันตกของประเทศไทยยังไม่มีประกาศ กำหนดท้องที่เป็นเขตควบคุม ต่อมาในคราวประชุมสภาความมั่นคงแห่งชาติ ครั้งที่ 3/2568 เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2568 ที่ประชุมมีมติให้มีมาตรการควบคุมการส่งออกและส่งสินค้าผ่านแดนเพื่อดำเนินการต่อกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศรอบบ้าน พื้นที่ชายแดนไทย – เมียนมา และให้ศูนย์อำนวยการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในพื้นที่ชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านเสนอแนะการกำหนดรายละเอียดเขตควบคุมชนิดและประเภทของสินค้าที่จะควบคุม รวมทั้งหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการควบคุมของแต่ละพื้นที่ต่อคณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในพื้นที่ชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านพิจารณา โดยคำนึงถึงผลกระทบอย่างรอบด้าน ทั้งกรณีผลกระทบต่อประชาชนและภาคธุรกิจที่ประกอบการอย่างสุจริต และผลกระทบต่อการค้าชายแดนของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านในภาพรวม

3. กท. พิจารณาแล้วเห็นว่า มีสินค้าบางชนิดหรือบางประเภทที่จำหน่ายในเขตท้องที่ตามชายแดนบางจังหวัดของประเทศไทย ตกไปเป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่นจะเป็นภัยต่อประเทศ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยตามชายแดนและมีให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่นจะเป็นภัยต่อประเทศ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมสินค้าตามชายแดน กท. จึงได้ยกร่างประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดท้องที่บางส่วนของจังหวัด

กาญจนบุรี จังหวัดเชียงราย จังหวัดตาก และจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 ขึ้น โดยมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้ท้องที่บางส่วนของจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเชียงราย จังหวัดตาก และจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมสินค้าตามชายแดน ดังนี้

ชายแดนด้านตะวันตกของประเทศไทย (บริเวณท้องที่ติดกับประเทศพม่า)		
ประกาศฯ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน	ร่างประกาศกระทรวงกลาโหม	เหตุผล
ไม่มี	- เป็นการกำหนดท้องที่บางส่วนของ 4 จังหวัด เป็นเขตควบคุมสินค้าตามชายแดน ได้แก่ 1. จังหวัดกาญจนบุรี เฉพาะท้องที่ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมืองกาญจนบุรีและอำเภอสองพี่น้อง 2. จังหวัดเชียงราย เฉพาะท้องที่อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงของ และอำเภอเชียงแสน 3. จังหวัดตาก เฉพาะท้องที่อำเภอแม่สอด อำเภอแม่ระมาด อำเภอท่าสองยาง อำเภออุ้มผาง และอำเภอพบพระ 4. จังหวัดแม่ฮ่องสอน เฉพาะท้องที่อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน อำเภอแม่สะเรียง อำเภอขุนยวม และอำเภอสบเมย	- เพื่อควบคุมสินค้าตามชายแดนมิให้ตกไปเป็นประโยชน์ต่อบุคคลอันจะเป็นภัยต่อประเทศชาติเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด แก๊งคอลเซ็นเตอร์และการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ รวมทั้งภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงตามแนวชายแดนและการดำเนินชีวิตโดยปกติสุขของประชาชน

4. ในคราวประชุมครั้งที่ 11/2568 เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2568 สภากลาโหมมีมติเห็นชอบร่างประกาศฯ และ กท. ซึ่งแจ้งว่า การเสนอร่างประกาศกระทรวงกลาโหมดังกล่าว ถือเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายแม่บท ที่ให้อำนาจไว้ ไม่ก่อให้เกิดภาระต้องงบประมาณแผ่นดิน และไม่เข้าข่ายเป็นการดำเนินการ ที่มีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป ตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

3. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดท้องที่บางส่วนของจังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดอุบลราชธานี และน่านน้ำภายในและทะเลอาณาเขตของประเทศไทย เป็นเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการร่างประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดท้องที่บางส่วนของจังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดอุบลราชธานี และน่านน้ำภายในและทะเลอาณาเขตของประเทศไทย เป็นเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 ตามที่กระทรวงกลาโหม (กท.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. โดยที่มาตรา 6 แห่งพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 ได้บัญญัติให้เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมสินค้าตามชายแดนเพื่อประโยชน์ในการป้องกันหรือปราบปรามการแทรกซึมบ่อนทำลาย ป้องกันหรือปราบปรามการกระทำอันกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐหรือความสงบเรียบร้อยตามชายแดน หรือเพื่อมิให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลอันจะเป็นภัยต่อประเทศ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ

คณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ท้องที่หนึ่งท้องที่ใดตามชายแดน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดใน น่านน้ำของประเทศไทยเป็นเขตควบคุมได้

2. ที่ผ่านมาในพื้นที่ชายแดนด้านตะวันออกของประเทศไทยได้มีการออกประกาศกระทรวง กลาโหมฯ โดยอาศัยอำนาจตามข้อ 1. ออกประกาศกระทรวงกลาโหมกำหนดท้องที่บางส่วนให้เป็นเขตควบคุม ตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 ซึ่งยังมีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน จำนวน 4 ฉบับ ดังนี้

2.1 ประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้า ตามชายแดน พ.ศ. 2524 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2524 ซึ่งกำหนดให้ท้องที่บางส่วนของจังหวัดปราจีนบุรี เฉพาะ ท้องที่อำเภอตาพระยา อำเภออรัญประเทศและอำเภอวัฒนานคร เป็นเขตควบคุม

2.2 ประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้า ตามชายแดน พ.ศ. 2524 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2525 ซึ่งกำหนดให้น่านน้ำ เฉพาะอาณาเขต ของประเทศไทย ตั้งแต่บริเวณปากน้ำพังราด ตำบลนายายอาม อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ไปจนจรดทะเลอาณา เขตของประเทศไทย ที่หลักเขต 73 บ้านหาดเล็ก ตำบลหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด ท้องที่บางส่วนของ จังหวัดจันทบุรี เฉพาะท้องที่ตำบลช้างข้าม ตำบลกระแจะ ตำบลสนามไชย ตำบลคลองขุด ตำบลโขง ตำบลตะกาด เจ้า อำเภอท่าใหม่ ตำบลบางกะจะ ตำบลหนองบัว อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอแหลมสิงห์ ตำบลตะปอน ตำบลเกวียน หัก ตำบลลูง ตำบลซึ้ง ตำบลบ่อ และตำบลวันยาว อำเภอขลุง และท้องที่บางส่วนของจังหวัดตราด เฉพาะท้องที่ อำเภอเมืองตราด อำเภอแหลมงอบ อำเภอคลองใหญ่ ตำบลแสนตุ้ง ตำบลท่าโสม และตำบลเขาสมิง อำเภอเขาสมิง เป็นเขตควบคุม

2.3 ประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้า ตามชายแดน พ.ศ. 2524 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2533 ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2533 ซึ่งกำหนดให้ท้องที่บางส่วนของจังหวัด อุบลราชธานี เฉพาะท้องที่อำเภอน้ำยืน 4 ตำบล บางส่วนของจังหวัดศรีสะเกษ เฉพาะท้องที่ 3 อำเภอ 9 ตำบล บางส่วนของจังหวัดสุรินทร์ เฉพาะท้องที่ 3 อำเภอ 10 ตำบล และบางส่วนของจังหวัดบุรีรัมย์ เฉพาะท้องที่ 2 อำเภอ 6 ตำบล เป็นเขตควบคุม

2.4 ประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้า ตามชายแดน พ.ศ. 2524 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535 ซึ่งกำหนดให้ท้องที่บางส่วนของ จังหวัดปราจีนบุรี ได้แก่ 3 ท้องที่ อำเภอตาพระยา อำเภออรัญประเทศ และอำเภอคลองหาด เป็นเขตควบคุม

3. ต่อมาได้มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. 2536 ซึ่งกำหนดให้แยกอำเภอ สระแก้ว อำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร และอำเภออรัญประเทศ ออกจาก การปกครองของจังหวัดปราจีนบุรี และรวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดสระแก้ว อันทำให้เขตควบคุมในบางอำเภอ ของจังหวัดปราจีนบุรีถูกเปลี่ยนให้เป็นเขตควบคุมในบางอำเภอของจังหวัดสระแก้ว จึงทำให้การกำหนดเขตท้องที่ ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับประกาศที่มีผลบังคับใช้อยู่ในข้อ 2.1 และข้อ 2.4

4. นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2568 กองบัญชาการกองทัพไทย โดยกรมกิจการชายแดน ทหาร ได้จัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง ได้แก่ กองทัพบก กองทัพเรือ และศูนย์อำนวยการ รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล กำหนดพื้นที่ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องประกาศให้เป็นเขตควบคุม เพื่อกำหนด เขตควบคุมกำหนดชนิดหรือประเภทสินค้าควบคุมในเขตควบคุม และแต่งตั้งผู้อำนวยการควบคุมสินค้าในเขต ควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ด้านความมั่นคงใน ปัจจุบัน โดยกำหนดท้องที่ชายแดนเป็นเขตควบคุม จำนวน 7 จังหวัด 57 ตำบล และกำหนดให้น่านน้ำภายใน และ ทะเลอาณาเขตของประเทศไทยเป็นเขตควบคุม

5. กท. โดยกรมพระธรรมนูญได้ดำเนินการจัดประชุมคณะกรรมการตรวจร่างกฎหมายประจำ กระทรวงกลาโหม (คณะที่ 2) ครั้งที่ 2/2569 (เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2568) และได้ยกร่างประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดท้องที่บางส่วนของจังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดอุบลราชธานี และน่านน้ำภายในและทะเลอาณาเขตของประเทศไทย เป็นเขตควบคุม ตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 ขึ้น ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ กองทัพบก กองทัพเรือ ศูนย์อำนวยการ รักษาความสงบแห่งชาติทางทะเล สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา บริษัท โทรคมนาคม แห่งชาติจำกัด (มหาชน) คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติกรม

พระธรรมมุนี กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงมหาดไทย ได้ร่วมพิจารณาและเสนอความคิดเห็นต่อร่างประกาศดังกล่าวด้วยแล้ว

6. ร่างประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดท้องที่บางส่วนของจังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดอุบลราชธานีและน่านน้ำภายในและทะเลอาณาเขตของประเทศไทย เป็นเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 มีสาระสำคัญดังนี้

ชายแดนด้านตะวันออกของประเทศไทย (บริเวณท้องที่ติดกับประเทศกัมพูชา)		
ประกาศฯ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน	ร่างประกาศฯ	เหตุผล
1. ประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2524* 2. ประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2525 3. ประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2533 ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2533 4. ประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2535 *ปัจจุบันประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่อง กำหนดเขตควบคุมตามพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2524 ไม่มีผลใช้บังคับแล้ว ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าวแล้ว	- ยกเลิกประกาศฯ 4 ฉบับ - กำหนดให้ท้องที่ รวม 7 จังหวัด 57 ตำบล - กำหนดให้น่านน้ำและทะเลอาณาเขตของประเทศไทยตามแผนที่ท้ายประกาศฯ นี้ เป็นเขตควบคุมสินค้า	- เนื่องจากภายหลังได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. 2536 ซึ่งทำให้การกำหนดเขตท้องที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม (เดิม อำเภอสระแก้ว อำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร และอำเภออรัญประเทศ อยู่ภายใต้การปกครองของจังหวัดปราจีนบุรี แต่ภายหลังมีการใช้บังคับพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. 2536 ทำให้อำเภอเหล่านี้ถูกแยกออกมาและรวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดสระแก้ว) - เพื่อให้สอดคล้องกับเขตท้องที่ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันและเพื่อให้การควบคุมสินค้าบริเวณดังกล่าวเป็นไปอย่างครอบคลุม มีเอกภาพ และสามารถสนับสนุนการรักษาความปลอดภัยและความมั่นคงในพื้นที่ ด้านตะวันออกของประเทศไทย รวมทั้งน่านน้ำภายในและทะเลอาณาเขตของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2569 ที่ประชุมสภากลาโหม ครั้งที่ 1/2569 ได้มีมติเห็นชอบและให้เสนอร่างประกาศกระทรวงกลาโหมดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป ทั้งนี้ กห. ชี้แจงว่า ร่างประกาศฉบับนี้ถือเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายแม่บทที่ให้อำนาจไว้ไม่ก่อให้เกิดภาระต้องงบประมาณ

แผ่นดิน และไม่เข้าข่ายเป็นการดำเนินการที่มีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป ตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เศรษฐกิจ – สังคม

4. เรื่อง ขอความเห็นชอบการแก้ไขสัญญาให้เอกชนร่วมลงทุนในการดำเนินงานและบำรุงรักษา (Q&M) โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 6 สายบางปะอิน - นครราชสีมา (M6)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติการแก้ไขสัญญาให้เอกชนร่วมลงทุนในการดำเนินงานและบำรุงรักษา (Operation and Maintenance : Q&M) โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 6 สายบางปะอิน - นครราชสีมา (M6) ต่อไป ตามที่กระทรวงคมนาคม (คค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้ไม่มีผลเป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไปตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรณีจึงเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีสามารถพิจารณาอนุมัติได้ และ อส. พิจารณาแล้วมีความเห็นเห็นว่า เห็นควรให้กรมทางหลวง (ทล.) ตรวจสอบเนื้องานที่เอกชนคู่สัญญาได้ดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จ เพื่อคำนวณเป็นค่าตอบแทนการดำเนินงานในระยะที่ 1 บางส่วน ก่อนวันเปิดให้บริการ และควรพิจารณาว่าการจ่ายค่าตอบแทนดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อบัญชีเงินทุนค่าธรรมนิยมผ่านทางของ ทล. หรือไม่ ซึ่ง ทล. ได้ดำเนินการตามความเห็นของ อส. ดังกล่าวแล้ว โดย ทล. แจ้งว่า การจ่ายค่าตอบแทนการดำเนินงานในระยะที่ 1 บางส่วนก่อนวันเปิดให้บริการจะไม่ส่งผลกระทบต่อสถานะทางการเงินของบัญชีเงินทุนค่าธรรมนิยมผ่านทาง

5. เรื่อง ขอความเห็นชอบให้ข้าราชการทุกประเภท พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ลาเข้าร่วมโครงการบรรพชาอุปสมบทหมู่ 93 รูป เพื่อน้อมอุทิศถวายพระราชกุศลแด่ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง องค์พระบรมราชินีulloมณีนริร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชนฯ โดยไม่ถือเป็นวันลา

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ข้าราชการทุกประเภท พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ลาเข้าร่วมโครงการบรรพชาอุปสมบทหมู่ 93 รูป เพื่อน้อมอุทิศถวายพระราชกุศลแด่ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง องค์พระบรมราชินีulloมณีนริร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชนฯ ระหว่างวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2569 ถึงวันที่ 9 มีนาคม 2569 จำนวน 10 วัน โดยไม่ถือเป็นวันลา เสมือนเป็นการปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงาน และได้เงินเดือนตามปกติ ตามที่กระทรวงมหาดไทย (มท.) เสนอ

สาระสำคัญ

1. กระทรวงมหาดไทย ร่วมกับมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชนฯ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ดำเนินโครงการบรรพชาอุปสมบทหมู่ เพื่อน้อมอุทิศถวายพระราชกุศลแด่ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ณ วัดเทพประทานอริพร อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรีระหว่างวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2569 ถึงวันที่ 9 มีนาคม 2569 โดยกำหนดเป้าหมาย ผู้บรรพชาอุปสมบท จำนวน 93 รูป

2. การจัดโครงการบรรพชาอุปสมบทในครั้งนี้ กระทรวงมหาดไทย มีความประสงค์จะขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ดังนี้

2.1 ให้ผู้บรรพชาอุปสมบท ได้รับสิทธิในการเข้าร่วมบรรพชา อุปสมบท ระหว่างวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2569 ถึงวันที่ 8 มีนาคม 2569 จำนวน 10 วัน เป็นกรณีพิเศษ โดยไม่ถือเป็นวันลาเสมือนเป็นการปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงาน และได้รับเงินเดือนตามปกติ ผู้ใดเคยลาอุปสมบท ระหว่างรับราชการแล้ว สามารถเข้าร่วมอุปสมบทในครั้งนี้ได้อีก และการอุปสมบท ในครั้งนี้ ไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการลาอุปสมบทตามปกติในอนาคต ซึ่งเป็นการใช้สิทธิการลาอุปสมบทครั้งแรก ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2555

2.2 การจะได้รับสิทธิดังกล่าว และการยกเว้นระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.2555 กระทำได้โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

3. ประโยชน์

เพื่อเป็นการส่งเสริมให้บุคลากรภาครัฐ ภาคีเครือข่ายภาคประชาชน ประชาชน ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในพระกรุณาธิคุณ รวมถึงได้มีโอกาสพัฒนาตนเองและทำความดีอันเป็นแบบอย่างแก่ชนรุ่นหลัง

6. เรื่อง รายงานสรุปผลการพิจารณาต่อข้อเสนอแนะกรณีหน่วยงานของรัฐไม่จัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวตามความจำเป็นพื้นฐาน ค่าอาหารกลางวันและค่าอาหารเสริม (นม) ให้แก่ผู้เรียนของศูนย์การเรียนรู้ที่จัดโดยองค์กรชุมชนและองค์กรเอกชน

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบรายงานสรุปผลการพิจารณาต่อข้อเสนอแนะกรณีหน่วยงานของรัฐไม่จัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวตามความจำเป็นพื้นฐาน ค่าอาหารกลางวันและค่าอาหารเสริม (นม) ให้แก่ผู้เรียนของศูนย์การเรียนรู้ที่จัดโดยองค์กรชุมชนและองค์กรเอกชน ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. กสม. ได้รับเรื่องร้องเรียนจากศูนย์การเรียนรู้ขอให้ตรวจสอบกรณีหน่วยงานของรัฐไม่จัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวตามความจำเป็นพื้นฐาน ค่าอาหารกลางวันและค่าอาหารเสริม (นม) ให้แก่ผู้เรียนของศูนย์การเรียนรู้ที่จัดโดยองค์กรชุมชนและองค์กรเอกชน จึงมีข้อเสนอแนะในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อคณะรัฐมนตรีให้พิจารณาจัดสรรสิทธิประโยชน์ด้านเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวตามความจำเป็นพื้นฐาน รวมทั้งค่าอาหารกลางวันและค่าอาหารเสริม (นม) ให้แก่ผู้เรียนของศูนย์การเรียนรู้ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยบุคคล องค์กรวิชาชีพ องค์กรชุมชน และองค์กรเอกชนให้ได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับนักเรียนในสถานศึกษาของรัฐ โดยมอบหมายให้ สพฐ. ศธ. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (สถ.) สภาการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ไขปัญหาในเรื่องดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรมทั้งระบบและคณะรัฐมนตรีมีมติมอบหมายให้ ศธ. (สปฐ.) เป็นหน่วยงานหลักรับเรื่องดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. ศธ. ได้พิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานประมาณ สำนักงานปลัด ศธ. สกศ. สปฐ. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรมส่งเสริมการเรียนรู้ สถ. และกรมปศุสัตว์แล้ว เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2567 โดยที่ประชุมได้เห็นชอบในการจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวตามความจำเป็นพื้นฐาน ค่าอาหารกลางวันและค่าอาหารเสริม (นม) ให้แก่ผู้เรียนของศูนย์การเรียนรู้ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยบุคคล องค์กรวิชาชีพ องค์กรชุมชน และองค์กรเอกชนในอัตราเดียวกับการศึกษาทั่วไป (สถานศึกษารัฐและเอกชน) ได้รับ ดังนี้

2.1 การจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวตามความจำเป็นพื้นฐานในระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา จำนวน 5 รายการ ดังนี้

2.1.1 อัตราเงินอุดหนุนรายหัวตามความจำเป็นพื้นฐาน จำนวน 4 รายการ (พ.ศ. 2569) จำแนกตามประเภทและระดับการศึกษา ดังนี้

หน่วย : บาท/คน/ปี

ระดับการศึกษา	รวมอัตราเงินอุดหนุนรายหัว (4 รายการ)	ค่าจัดการเรียนการสอน	ค่าอุปกรณ์การเรียน	ค่าเครื่องแบบนักเรียน	ค่ากิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
การศึกษาในระบบ					
•การจัดการศึกษาทั่วไป (สถานศึกษารัฐและเอกชน)					
ก่อนประถมศึกษา	3,225	2,040	290	325	570
ประถมศึกษา	3,750	2,280	440	400	630
มัธยมศึกษาตอนต้น	6,400	4,200	520	500	1,180
มัธยมศึกษาตอนปลาย	6,890	4,560	520	550	1,260

2.1.2 อัตราเงินอุดหนุนรายหัวตามความจำเป็นพื้นฐาน (ค่าหนังสือเรียน)

ระดับชั้น	มูลค่าหนังสือต่อชุด (บาท/คน/ปี)
ก่อนประถมศึกษา	200
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	656
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	650
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	653
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	707
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	846
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	859
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	808
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	921
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	996
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	1,384
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	1,326
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	1,164
ชั้น ปวช. 1-3 (สถานประกอบการ)	2,000

2.2 การจัดสรรเงินอุดหนุนค่าอาหารกลางวันและค่าอาหารเสริม (นม) ในระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับประถมศึกษา ให้ดำเนินการตามหนังสือ สก. ที่ มท 0816.2/ว 3480 ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2567 ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมสามารถสนับสนุนผู้เรียนของศูนย์การเรียนรู้ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยบุคคล องค์กรวิชาชีพ องค์กรชุมชน และองค์กรเอกชนภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.2.1 อัตราอุดหนุนค่าอาหารกลางวัน

จำนวนนักเรียน	ค่าอาหารกลางวัน (บาท/คน/วัน)	ระยะเวลา
1-40 คน	36	200 วัน
41-100 คน	27	
101-120 คน	24	
121 คน ขึ้นไป	22	

2.2.2 อัตราอุดหนุนค่าอาหารเสริม (นม)

ชนิดอาหารเสริม (นม)	ราคา	ระยะเวลา
นมพาสเจอร์ไรส์ (200 มิลลิลิตร)	ถุงละ 7.35 บาท	260 วัน
นม ยู เอช ที ชนิดกล่อง (200 มิลลิลิตร)	กล่องละ 8.59 บาท	

2.3 มติที่ประชุมสภาการศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2568 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2568 เห็นชอบให้เสนอเรื่อง การอุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานในศูนย์การเรียนรู้ที่จัดโดยบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน และองค์กรวิชาชีพตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป ดังนี้

2.3.1 ในระยะแรกให้ ศธ. อุดหนุนค่าใช้จ่ายพื้นฐานตามจำนวนผู้เรียน (รายหัว) สำหรับการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ในศูนย์การเรียนรู้ที่จัดโดยบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน และองค์กรวิชาชีพ ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ประสงค์ขอรับเงินอุดหนุนโดยไม่เก็บค่าธรรมเนียม/เงินบำรุงการศึกษาจากผู้เรียน

2.3.2 จัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายพื้นฐาน เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของผู้จัดการศึกษาและผู้เรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานในศูนย์การเรียนรู้ ในอัตราเดียวกับที่รัฐจัดสรรให้สถานศึกษาเอกชน การกุศล (ไม่รวมเงินเดือนและเงินสมทบ) ครอบคลุมค่าใช้จ่ายพื้นฐาน 5 รายการ ได้แก่ ค่าจัดการเรียนการสอน ค่าหนังสือเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าเครื่องแบบนักเรียน และค่ากิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ทั้งนี้ ในอนาคต หากอัตราเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายพื้นฐานที่จัดสรรให้สถานศึกษาเอกชนการกุศลเพิ่มประการใด (ไม่รวมเงินเดือนและเงิน

สมทบ) ก็ให้ครอบคลุมถึงศูนย์การเรียนรู้ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ด้วย

2.3.3 ให้ ศธ. ติดตามประเมินผลการจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานในศูนย์การเรียนรู้ที่จัดโดยบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน และองค์กรวิชาชีพ ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและคุณภาพการจัดการศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการคำนวณค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา การกำหนดอัตราเงินอุดหนุน และแนวทางสนับสนุนที่เหมาะสมต่อไป

7. เรื่องมาตรการป้องกันการทุจริตในการขออนุญาตรถขนส่งสาธารณะที่ใช้เชื้อเพลิงจากก๊าซธรรมชาติอัด (Compressed Natural Gas: CNG) หรือก๊าซธรรมชาติสำหรับยานยนต์ (Natural Gas for Vehicles: NGV)

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบมาตรการป้องกันการทุจริตในการขออนุญาตรถขนส่งสาธารณะฯ ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และให้ คค. เป็นหน่วยงานหลักรับเรื่องนี้ไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ) กระทรวงพลังงาน กระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองทุนเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้ข้อยุติ โดยให้ คค. สรุปผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการในภาพรวมแล้วส่งให้ สลค. ภายใน 30 วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งจาก สลค. เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรี

สาระสำคัญของเรื่อง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณามาตรการป้องกันการทุจริตในการขออนุญาตรถขนส่งสาธารณะที่ใช้เชื้อเพลิงจากก๊าซธรรมชาติอัด (Compressed Natural Gas: CNG) หรือก๊าซธรรมชาติสำหรับยานยนต์ (Natural Gas for Vehicles: NGV) (มาตรการป้องกันการทุจริตในการขออนุญาตรถขนส่งสาธารณะฯ) โดยมีข้อเสนอแนะ เช่น ให้กระทรวงคมนาคม (คค.) กำหนดนโยบายสำคัญเร่งด่วนและประกาศเจตนารมณ์ที่ชัดเจนในการยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย เพิ่มความเข้มงวดในการอนุญาตและการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบการขนส่งรถโดยสารไม่ประจำทาง การขออนุญาตแก้ไขตัดแปลงสาระสำคัญของรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รวมถึงการตรวจสอบ กำกับสถานประกอบการเอกชนและผู้ประกอบวิชาชีพที่ทำหน้าที่ออกหรือต่อใบอนุญาตให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยอย่างเคร่งครัดและให้ คค. (กรมการขนส่งทางบก) รายงานผลการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันการทุจริตในการขออนุญาตรถขนส่งสาธารณะฯ เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นประจำทุกปี ซึ่งเป็นการดำเนินการมาตรการ 32 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ที่บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจเสนอมาตรการความเห็น และข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีและเมื่อคณะรัฐมนตรีได้รับแจ้งมาตรการความเห็น และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว หากเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ ให้แจ้งปัญหาและอุปสรรคต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป ทั้งนี้ ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ครบกำหนดวันที่ 18 เมษายน 2569) จึงเข้าข่ายลักษณะเรื่องที่ทำให้เสนอคณะรัฐมนตรีได้ตามมาตรา 4 (1) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548

8. เรื่อง ข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต โครงการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตโครงการพัฒนา ทสภ. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอและให้กระทรวงคมนาคม (คค.) เป็นหน่วยงานหลักรับเรื่องนี้ไปพิจารณาร่วมกับสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้ข้อยุติ โดยให้ คค. สรุปผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการในภาพรวม แล้วส่งให้ สลค. ภายใน 30 วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งจาก สลค. เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ขอให้ **นำเสนอแนะ** เพื่อป้องกันการทุจริต โครงการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (ทสภ.) เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อเป็นการป้องกันการทุจริตจากการดำเนินกิจการ โครงการ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะการจัดทำแผนแม่บท ทสภ. ให้มีความคุ้มค่ากับงบประมาณที่ใช้ในการลงทุน เป็นไปตามมาตรการออกแบบสนามบินขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization: ICAO) และเป็นการป้องกันความเสี่ยงต่อการทุจริตในการปรับเปลี่ยนแผนแม่บท ทสภ. ที่เอื้อประโยชน์ให้กับเอกชนรายใดรายหนึ่ง ซึ่งเป็นการดำเนินการตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ที่บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจเสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรี และเมื่อคณะรัฐมนตรีได้รับแจ้งมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะขอคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว หากเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ ให้แจ้งปัญหาและอุปสรรคต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป ทั้งนี้ ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ครบกำหนดวันที่ 19 เมษายน 2569) จึงเข้าข่ายลักษณะเรื่องที่ทำให้เสนอคณะรัฐมนตรีได้ตามมาตรา 4 (1) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548

9. เรื่อง ข้อเสนอแนะกรณีหน่วยงานรัฐแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนศรีนครินทร์ ในพื้นที่อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี ลำชา

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน กรณีหน่วยงานของรัฐแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนศรีนครินทร์ ในพื้นที่อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี ลำชา ตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) เสนอ

รวมทั้ง มอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลักรับเรื่องนี้ไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพลังงาน (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) กระทรวงมหาดไทย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อเสนอแนะดังกล่าว โดยให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการดังกล่าวในภาพรวม แล้วส่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

1. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเรื่องร้องเรียนกรณีหน่วยงานของรัฐแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนศรีนครินทร์ในพื้นที่อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี ลำชา จากการที่ดินที่จัดสรรให้แก่ผู้อพยพจากการสร้างเขื่อนศรีนครินทร์ ตามมติคณะรัฐมนตรี (20 สิงหาคม 2517) จำนวน 900 ครอบครัวยุติข้อพิพาทพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ (1) ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเร่งเสนอร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ พ.ศ. ซึ่งจะมีผลเพิกถอนพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี พื้นที่ 14,786 ไร่ โดยเสนอต่อคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป (2) ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ พ.ศ. เป็นการด่วนเมื่อได้รับการเสนอจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว

2. ที่ผ่านมากระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เคยเสนอร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ พ.ศ. มายังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอ ต่อคณะรัฐมนตรีก่อนที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะได้เสนอข้อเสนอแนะแล้ว (เดือนมีนาคม 2567 และเดือนธันวาคม 2567) อย่างไรก็ตาม สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติมีความเห็นว่า เห็นควรรอผลการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐฯ (One map) ในพื้นที่ดังกล่าวให้แล้วเสร็จก่อน เนื่องจากข้อมูลแผนที่ท้ายร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินฯ พ.ศ. กับข้อมูลแผนที่ที่จะจัดทำโดยชุดปฏิบัติการมีแนวเขตบางส่วนไม่สอดคล้องกันและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเห็นว่า ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตรวจสอบแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่จะกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงต่อมาได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี ประกาศ ณ วันที่ 3 กันยายน 2567 (รัฐบาลนางสาวแพทองธาร ชินวัตร) และพระบรมราช

โครงการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี ประกาศ ณ วันที่ 19 กันยายน 2568 (รัฐบาลนายอนุทิน ชาญวีรกูล) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงได้ยุติการดำเนินการเรื่องดังกล่าวและได้ส่งเรื่องคืนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพร้อมทั้งความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. โดยที่ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในเรื่องนี้เป็นการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 247 (3) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2560 มาตรา 26 (3) และมาตรา 42 จึงเข้าข่ายลักษณะเรื่องที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 มาตรา 4 (1)

10. เรื่อง รายงานผลการจัดทำรายงานการศึกษาและวิเคราะห์โครงการสรรหาเอกชนเพื่อร่วมลงทุนเป็นผู้ประกอบการสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง (ไอซีดี) ที่ลาดกระบัง ของการรถไฟแห่งประเทศไทย

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบผลการศึกษาและวิเคราะห์โครงการสรรหาเอกชนเพื่อร่วมลงทุนเป็นผู้ประกอบการสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง (ไอซีดี) ที่ลาดกระบัง (ผลการศึกษาและวิเคราะห์โครงการฯ) ตามที่กระทรวงคมนาคม (คค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. เดิมสัญญาสัมปทานเป็นผู้ประกอบการสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง (ไอซีดี) ที่ลาดกระบังของการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) ได้หมดอายุสัมปทานลงเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2554 โดยภายหลังจากสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2556 อนุมัติในหลักการของโครงการสรรหาเอกชนเพื่อร่วมลงทุนเป็นผู้ประกอบการสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง (ไอซีดี) (โครงการไอซีดีฯ) เพื่อเข้าสู่กระบวนการคัดเลือกเอกชนรายใหม่ในการดำเนินโครงการไอซีดีฯ ต่อ ซึ่งต่อมาในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2562 กระทรวงคมนาคม (คค.) ได้เสนอผลการคัดเลือกเอกชนผลการเจรจา และร่างสัญญาร่วมลงทุนโครงการไอซีดีฯ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแต่ร่างสัญญาร่วมลงทุนดังกล่าว มีสาระสำคัญบางประเด็นที่แตกต่างไปจากหลักการโครงการที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติไว้เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2556 เช่น (1) เดิม กำหนดให้ภาครัฐ รับภาระการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน เปลี่ยนเป็น ให้เอกชนผู้ร่วมลงทุนรับภาระการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน และ (2) เดิม กำหนดสมมติฐานอายุสัญญาร่วมลงทุนสูงสุด 15 ปี เปลี่ยนเป็น กำหนดอายุสัญญาร่วมลงทุน 20 ปี เป็นต้น ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาในขณะนั้นเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงหลักการและเงื่อนไขในร่างสัญญาร่วมลงทุนไปจากรายงานผลการศึกษาที่ได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีมิใช่อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคัดเลือก และการเปลี่ยนแปลงหลักการและเงื่อนไขไม่ว่ากรณีใด สมควรที่จะต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์โครงการเพื่อให้เป็นไปตามนัยกฎหมายว่าด้วยการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชนก่อน ดังนั้น ในครั้งนั้น คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้ คค. รับไปพิจารณาจัดทำรายงานการศึกษาและวิเคราะห์โครงการไอซีดีฯ ให้เป็นไปตามนัยกฎหมายว่าด้วยการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชนก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

2. ในครั้งนี้ คค. ได้เสนอรายงานการศึกษาและวิเคราะห์โครงการไอซีดีฯ ซึ่งเป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2562 ข้างต้นโดยมีสาระสำคัญ เช่น

2.1 รูปแบบการลงทุน : ลงทุนโดยเอกชนเนื่องจากเป็นรูปแบบการลงทุนที่มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยเอกชนจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการลงทุนโครงการและค่าใช้จ่ายในการบริการทั้งหมด และจะจ่ายค่าเช่าที่ให้กับ รฟท. โดย รฟท. จะมีรายได้จากค่าเช่าพื้นที่รวมทั้งสิ้น 11,049.53 ล้านบาท

2.2 ระยะเวลาการให้สัมปทานและอัตราค่าสัมปทาน : อายุสัมปทาน 20 ปี และเก็บอัตราค่าสัมปทานในอัตราเริ่มต้น 70.35 บาทต่อตารางเมตร ต่อเดือน (ปรับขึ้นในอัตราร้อยละ 5 ในทุก ๆ 5 ปี) เนื่องจากเป็นระยะเวลาและอัตราค่าสัมปทานที่เหมาะสมที่สุด

2.3 ความสนใจของภาคเอกชนที่มีต่อโครงการไอซีดีฯ : เอกชนมีความสนใจและพร้อมเข้ามาพัฒนาพื้นที่ภายในโครงการไอซีดีฯ โดยมีความพร้อม ทั้งในด้านเงินลงทุนและความสามารถในการบริหารจัดการโครงการไอซีดีฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่มีความกังวลเรื่องความล่าช้าในการสรรหาเอกชนผู้ได้รับสัมปทานในการเป็นผู้ประกอบการโครงการไอซีดีฯ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติการตลอดจนภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของประเทศในฐานะศูนย์กลางโลจิสติกส์ระดับ ภูมิภาค และอาจทำให้ประเทศสูญเสียโอกาสในการยกระดับและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์

2.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ : เช่น (1) ช่วยลดต้นทุนการขนส่งสินค้าและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันการขนส่งสินค้าทางรางที่ผ่านสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง (ไอซีดี) ที่ลาดกระบัง ซึ่งจะช่วยให้การขนส่งมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ต้นทุนต่อหน่วยของการขนส่งทางรางต่ำกว่าต้นทุนต่อหน่วยของการขนส่งทางถนนและ (2) สร้างความเชื่อมั่นและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ

ทั้งนี้ สำนักงานอัยการสูงสุดเห็นว่า หาก คค. ได้ดำเนินการตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2562 ประกอบกับได้ประสานกับ สคร. เพื่อให้การดำเนินการสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน ตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2567 แล้ว กรณีย่อมอยู่ในดุลพินิจของคณะรัฐมนตรีที่จะพิจารณาและดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย รวมถึงกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้องได้ อย่างไรก็ตาม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า เรื่องนี้ คค. เสนอให้คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานผลการจัดทำรายงานการศึกษาและวิเคราะห์โครงการฯ อันเป็นการรายงานการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2562 และวันที่ 16 มกราคม 2567 มิใช่การอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไปตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

11. เรื่อง ขอรายงานสรุปผลการดำเนินงานของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ ในห้วงวันที่ 1 ตุลาคม 2567 - 30 กันยายน 2568

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบรายงานสรุปผลการดำเนินงานของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ ในห้วงวันที่ 1 ตุลาคม 2567 - 30 กันยายน 2568 ตามที่คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (กมช.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กมช. ในคราวประชุม ครั้งที่ 4/2568 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2568 ได้มีมติเห็นชอบรายงานสรุปผลการดำเนินงานของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2567 - 30 กันยายน 2568 โดยมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

1. ภาพรวมภัยคุกคามทางไซเบอร์ในรอบปี 2568 พบว่า มีแนวโน้มเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนโดยเฉพาะด้านการพยายามบุกรุกระบบ (Intrusion Attempts) การรักษาความปลอดภัยของข้อมูล (Information Content Security) และการฉ้อโกง (Fraud) ซึ่งสูงเป็น 3 อันดับแรก ทั้งนี้ การพยายามบุกรุกระบบมีอัตราการพยายามโจมตีที่เพิ่มสูงขึ้น สะท้อนว่าผู้ไม่ประสงค์ดีมีความพยายามเจาะระบบมากขึ้น แม้ยังไม่สามารถบุกรุกสำเร็จแต่บ่งชี้ถึงการปรับตัวของผู้ไม่ประสงค์ดีที่มีเทคนิคซับซ้อนมากขึ้น ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างมาตรการป้องกันเชิงรุก การเฝ้าระวังภัยคุกคามอย่างต่อเนื่อง และการสร้างความตระหนักรู้ด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ในทุกระดับ

นอกจากนี้ จากข้อมูลการตรวจพบภัยคุกคามทางไซเบอร์ พบว่า มีหน่วยงานที่ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก โดยหน่วยงานของรัฐมีสถิติสูงเป็นอันดับ 1 รองลงมาเป็นหน่วยงานเอกชน หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ และหน่วยงานควบคุม หรือกำกับดูแล ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนถึงแนวโน้มการขยายตัวของภัยคุกคามที่กระจายตัวไปในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เป็นเป้าหมายของผู้ไม่ประสงค์ดี แนวโน้มดังกล่าวสะท้อนถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการ ดังนี้ (1) เสริมสร้างมาตรการป้องกันและตรวจจับภัยคุกคามเชิงรุก (Proactive Cyber Defense) (2) พัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้าน Cybersecurity Awareness และ (3) จัดให้มีแผนการตอบสนองและรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Incident Response Plan) ที่มีประสิทธิภาพเพื่อยกระดับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศอย่างยั่งยืน

2. อาชญากรรมทางเทคโนโลยีในปี 2568 สรุปได้ ดังนี้

รูปแบบภัยคุกคามทางไซเบอร์	รายละเอียด	แนวทางแก้ไข
การโจมตีด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence)	- อาชญากรไซเบอร์มีแนวโน้มจะใช้เทคโนโลยี Generative AI เพื่อสร้างข้อความ อีเมล เสียง และวิดีโอ	เร่งพัฒนาเครื่องมือตรวจจับเนื้อหาที่สร้างด้วย AI และเพิ่มความตระหนัก

: AI) และ Social Engineering ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น	เลียนแบบเสียง ใบหน้า หรือบทสนทนา (Deepfake) ที่สมจริงยิ่งขึ้น ทำให้เหยื่อ เชื่อถือและตกเป็นเป้าการหลอกลวงได้ง่ายขึ้น - การโจมตีรูปแบบนี้จะถูกนำมาใช้ในการปลอมตัว บุคคลสำคัญหรือผู้บริหาร เพื่อหลอกให้เปิดเผยข้อมูลหรือโอนเงิน จึงคาดการณ์ว่าการใช้ AI เพื่อเสริมพลัง การโจมตีทางจิตวิทยาจะกลายเป็น เครื่องมือหลักของอาชญากรในอนาคต	รู้ให้บุคลากรในการรับมือกับภัยคุกคามลักษณะนี้
มัลแวร์ยังคงเป็นภัยคุกคามหลักในอนาคต	มัลแวร์ยังคงเป็นหนึ่งในภัยไซเบอร์ที่มีแนวโน้มจะขยายตัวและพัฒนาให้ซับซ้อนยิ่งขึ้น โดยคาดว่าองค์กรทั่วโลกจะยังคงเผชิญการโจมตีจากมัลแวร์เรียกค่าไถ่ (Ransomware) และ Trojan ที่แฝงมา กับอีเมลหรือไฟล์ออนไลน์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มัลแวร์จะถูกพัฒนาให้หลบเลี่ยงการตรวจจับได้ดีขึ้นและมุ่งเป้าขโมยข้อมูลหรือเรียกค่าไถ่ด้วยวิธีที่แบบเนียนยิ่งขึ้น	เสริมสร้างระบบป้องกันการตรวจจับและการตอบสนอง ให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น เพื่อรับมือกับภัยที่กำลังวิวัฒน์อย่างต่อเนื่อง
การโจมตีผ่านช่องโหว่ซอฟต์แวร์ที่ไม่ได้อัปเดตและช่องโหว่ที่ถูกละเอียดจะเพิ่มขึ้น	ผู้ไม่หวังดีจะมุ่งหาและใช้ประโยชน์จากช่องโหว่ของซอฟต์แวร์ที่ไม่ได้อัปเดตหรือถูกละเอียดมากขึ้นเนื่องจากหลายองค์กรยังใช้ระบบเก่าที่ขาดความปลอดภัยทำให้ถูกเจาะระบบได้ง่าย ช่องโหว่ที่ไม่มีการแก้ไข จึงมีความเสี่ยงสูง	ควรมีระบบบริหารจัดการแพตช์ (Patch Management System) และตรวจสอบช่องโหว่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันการโจมตีจากจุดอ่อนที่ถูกมองข้าม

ในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมา รัฐบาลไทยได้ดำเนินมาตรการอย่างเข้มข้นในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางไซเบอร์ โดยเฉพาะกลุ่มสแกมเมอร์ จนสามารถยึดทรัพย์สินและอายัดเงินในบัญชีมูลค่ารวมกว่า 10,000 ล้านบาท พร้อมทั้งร่วมมือระหว่างกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (สกมช.) ในการปิดเว็บไซต์ของสแกมเมอร์ต่าง ๆ นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2568 พบว่า มีการรั่วไหลของข้อมูลยืนยันตัวตน (Credential Leak) เช่น ชื่อผู้ใช้งาน (Username) รหัสผ่าน (Password) ซึ่งกลายเป็นช่องทางสำคัญ ที่ผู้ไม่หวังดีใช้ในการเจาะระบบขององค์กร ซึ่งเป็นแนวโน้มภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มีผลกระทบอย่างต่อเนื่อง และแพร่หลาย โดยศูนย์ประสานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (ศปช.) ตรวจพบข้อมูลที่รั่วไหลมากกว่า 200 ล้านบัญชี ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จากเหตุการณ์นี้ ศปช. ได้ออกประกาศแจ้งเตือนหน่วยงานที่ได้รับผลกระทบรวมทั้งสิ้น 5,875 หน่วยงาน

3. รายงานผลการปฏิบัติงานของ ศปช. มีการดำเนินการ ดังนี้

3.1 การปฏิบัติเพื่อสนับสนุนหน่วยงานในการประเมินและตรวจสอบช่องโหว่

โดย ศปช. ดำเนินการตรวจสอบและประเมินช่องโหว่ด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ รวมถึงการทดสอบการเจาะระบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อเฝ้าระวัง ค้นหาและประเมินความเสี่ยงจากช่องโหว่ที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการค้นหา วิเคราะห์ และประเมินช่องโหว่ด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบอย่างเป็นระบบ และมีมาตรฐานเพื่อให้หน่วยงานสามารถระบุจุดอ่อนของระบบรวมทั้งประเมินความเป็นไปได้ที่ระบบอาจถูกโจมตีจากผู้ไม่หวังดีในรูปแบบ

ต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางการปรับปรุง แก้ไข และเสริมสร้างมาตรการด้านความมั่นคงปลอดภัยได้อย่างเหมาะสม

ทั้งนี้ ผลการดำเนินการตรวจสอบและประเมินช่องโหว่ด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศพบว่า ช่องโหว่ที่มีระดับความรุนแรงปานกลาง (เป็นช่องโหว่ที่ผู้บุกรุกไม่สามารถเจาะเข้าสู่ระบบได้ แต่อาจพัฒนาเป็นช่องโหว่ที่มีความรุนแรงได้ในอนาคต) เป็นช่องโหว่ที่ตรวจพบมากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 86)

3.2 การปฏิบัติเพื่อสนับสนุนหน่วยงานในการแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยในปี พ.ศ. 2568 ที่ผ่านมา ศปช. ดำเนินการสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขและรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์อย่างต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของประเทศ โดยมุ่งเน้นที่การตอบสนองต่อเหตุการณ์ภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Incident Response) และการตรวจพิสูจน์หลักฐานดิจิทัล (Digital Forensics) อย่างทันทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ โดยได้มีการช่วยเหลือและให้คำแนะนำตอบสนองภัยคุกคามทางไซเบอร์ต่อหน่วยงานที่เกิดเหตุจำนวน 86 หน่วยงาน และได้ดำเนินการ ติดตั้งอุปกรณ์ตรวจจับและวิเคราะห์ภัยคุกคามให้แก่หน่วยงานจำนวน 11 หน่วยงาน

3.3 การดำเนินการของ ศปช.

หัวข้อ	สาระสำคัญ
การตอบสนองเหตุการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cybersecurity Incident Response)	- สนับสนุนหน่วยงานภาครัฐและโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศในการให้การช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุนการตอบสนองและรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เกิดขึ้น โดยมีการดำเนินการกระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์ การตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานทางดิจิทัล รวมถึงสนับสนุนการฟื้นฟูเพื่อให้หน่วยงานสามารถกลับมาดำเนินการกิจหรือให้บริการได้ต่อไป - บริการสำคัญ ได้แก่ “รถตู้ปฏิบัติการสนับสนุนการเผชิญเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์แบบเคลื่อนที่เร็ว” ซึ่งมีการกิจในการสนับสนุนการปฏิบัติงานภาคสนามสามารถเคลื่อนย้ายทีมผู้เชี่ยวชาญ ด้านความมั่นคงไซเบอร์
การจัดการเหตุการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Information Security Event Management)	มอนิเตอร์ ค้นหา ตรวจสอบข้อมูล และตอบสนองต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ตลอด 24 ชั่วโมง โดยอาศัยระบบตรวจจับเหตุการณ์และเทคนิควิเคราะห์ภัยคุกคามที่ทันสมัย เพื่อเฝ้าระวังและป้องกันการโจมตีในระดับอุปกรณ์ปลายทางสำหรับกรองและป้องกันการเข้าถึงโดเมนที่มีความเสี่ยงหรือเป็นอันตราย
การจัดการช่องโหว่ (Vulnerability Management)	การให้บริการประเมิน ตรวจสอบ และทดสอบเจาะระบบเพื่อจัดการช่องโหว่ ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยของระบบ โดยประกอบด้วยการทำงานหลัก 2 ส่วน คือ การตรวจสอบช่องโหว่และการทดสอบเจาะระบบ
การรับรู้สถานการณ์ (Situational Awareness)	การพัฒนาแพลตฟอร์มรับและแบ่งปันข้อมูลภัยคุกคามทางไซเบอร์ของ ศปช. ผ่าน Malware Information Sharing Platform ที่ครอบคลุมหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ซึ่งมีหน่วยงาน ที่ได้เชื่อมต่อระบบทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งสิ้น 223 หน่วยงาน ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวมีการเชื่อมต่อระบบแบบอัตโนมัติเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลให้เชื่อมโยงข้อมูลภัยคุกคามทางไซเบอร์เชิงเทคนิคต่าง ๆ โดยมีแผนที่จะขยายต่อให้ครอบคลุมทั้งประเทศเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่าง สกมช. กับหน่วยงานอื่น โดยนำหลักสากลที่เรียกว่า Traffic Light Protocol มาควบคุมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน
การถ่ายทอดองค์ความรู้ (Knowledge Transfer)	- การกำหนดนโยบาย มาตรการ และแนวทางการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทาง

	ไซเบอร์ต่อหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมถึงการส่งเสริมการตระหนักรู้และยกระดับขีดความสามารถของบุคลากร ด้าน Cybersecurity ผ่านการฝึกอบรมและฝึกซ้อมจำลองสถานการณ์ - การพัฒนาระบบฝึกปฏิบัติการจำลองสถานการณ์ภัยคุกคามทางไซเบอร์ในรูปแบบดิจิทัลอินเทอร์แอคทีฟ โดยควบคุมเวลาและปรับเนื้อหาให้เหมาะกับแต่ละหน่วยงาน รองรับการใช้งานได้ทั้งรายบุคคล และกลุ่มขนาดใหญ่โดยไม่จำกัดสถานที่
--	--

4. ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PUBLIC PRIVATE PARTNERSHIP) ประกอบด้วย

4.1 การจัดตั้ง Sectoral CERT โดยมีการจัดกิจกรรม “ประชุมประชาคมไซเบอร์ของศูนย์ประสานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์ทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง” โดยมีผู้แทนเข้าร่วมจากทุกภาคส่วนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ติดตามสถานการณ์ภัยคุกคามล่าสุด แบ่งปันข้อมูล เชิงลึกและนำเสนอแนวทางการรับมือภัยคุกคามที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยการประชุมมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วน ยกระดับความพร้อมของประเทศในการป้องกันและตอบสนองต่อเหตุการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันทางดิจิทัลของประเทศไทยอย่างยั่งยืน

4.2 ผลักดันและสนับสนุนให้เกิดการสร้างความตระหนักรู้ โดย ศปช. ผลักดันให้ทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และ Sectoral CERT มีความเข้าใจที่ถูกต้องต่อภัยไซเบอร์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การรับรู้ความเสี่ยงการแจ้งเตือนเหตุภัยคุกคามไปจนถึงการตอบสนองต่อเหตุการณ์อย่างเป็นระบบ การสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อให้เกิดความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่ต้องรู้เท่าทัน ร่วมป้องกัน แบ่งปันประสบการณ์ เพื่อให้ประเทศไทยมีภูมิคุ้มกันที่ยั่งยืน

4.3 งานร่วมฝึกด้าน Cyber Exercise ซึ่ง ศปช. ดำเนินการฝึกซ้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์อย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างความพร้อมของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และโครงสร้างพื้นฐานสำคัญของประเทศในการป้องกันตรวจจับ และตอบสนองต่อภัยคุกคามไซเบอร์ที่ซับซ้อนมากขึ้นทุกปี

5 แนวโน้มภัยคุกคามทางไซเบอร์ในปี 2569

ภัยคุกคามทางไซเบอร์	รูปแบบ	ผลกระทบ
การหลอกลวงทางสังคมด้วย AI ขั้นสูง	กลุ่มผู้ไม่หวังดีนำ AI มาใช้ประโยชน์เพื่อสร้างโมเดลเลียนแบบเสียง ใบหน้า หรือบทสนทนา เพื่อปลอมตัวเป็นบุคคลสำคัญ ผู้บริหาร ลูกค้า หรือพาร์ทเนอร์ทางธุรกิจ	ผู้ถูกหลอกลวงเกิดความเสียหายทางการเงินโดยตรง และทำลายความน่าเชื่อถือขององค์กรภาครัฐและเอกชน หรือถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างข่าวสารเท็จ
ภัยจากการโจมตีระบบคลาวด์และบัญชีอัตโนมัติ	คนร้ายมุ่งเน้นโจมตีเพื่อเข้ายึดครองบัญชีผู้ใช้งาน โดยลักลอบเจาะระบบผ่านบัญชีของโปรแกรมอัตโนมัติหรืออาศัยช่องโหว่จากการเชื่อมต่อการยืนยันตัวตน เพื่อเข้าไปยึดข้อมูลหรือสั่งรันโปรแกรมบนระบบคลาวด์	เกิดข้อมูลรั่วไหล การตั้งค่าระบบถูกเปลี่ยนแปลง และองค์กรต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนเกินจากการถูกแอบใช้ทรัพยากรบนคลาวด์
มัลแวร์เรียกค่าไถ่รูปแบบใหม่	การนำมัลแวร์เรียกค่าไถ่ไปใช้โจมตีและแบ่งผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างผู้นำไปใช้งานกับผู้ให้บริการ ซึ่งมีการใช้ AI เพื่อช่วยค้นหาไฟล์ที่มีมูลค่าสูงและใช้วิธีข่มขู่หลายระดับ เช่น ขโมยข้อมูลที่สำคัญออกไปก่อนทำการเข้ารหัสไฟล์ในระบบ และข่มขู่ว่าจะนำข้อมูลไปเผยแพร่	ธุรกิจ/บริการต้องหยุดชะงัก เกิดความเสียหายต่อห่วงโซ่อุปทานและต้องเสียค่าปรับจากการทำข้อมูลรั่วไหล

	ต่อสาธารณะ หรือข่มขู่ไปยังลูกค้าและคู่ค้าเจ้าของข้อมูลนั้นโดยตรง	
ภัยจาก AI ที่ไม่อยู่ในการควบคุม	การที่ผู้ปฏิบัติงานนำ AI ที่ไม่ได้รับอนุมัติ เช่น LLMs แบบไม่เสียค่าบริการหรือ Plugins ต่าง ๆ มาช่วยทำงานโดยป้อนข้อมูลภายในองค์กร/หน่วยงานลงไป ทำให้เกิดภาวะข้อมูลรั่วไหลออกสู่ภายนอก	ข้อมูลที่สำคัญ ความลับลูกค้า หรือทรัพย์สินทางปัญญารั่วไหล และอาจเกิดปัญหาทางกฎหมาย หรือได้รับคำตอบที่ผิดพลาดจาก AI ในการทำงาน
ภัยคุกคามต่อระบบควบคุมอุตสาหกรรมและสาธารณูปโภค	อุปกรณ์อัจฉริยะ (Internet of Things) เทคโนโลยีเชิงปฏิบัติการ และระบบควบคุมเครื่องจักรในโรงงานหรือระบบสาธารณูปโภคที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต มักมีช่องโหว่ และขาดการบริหารจัดการการยืนยันตัวตนที่ดี ทำให้กลายเป็นจุดอ่อนให้ผู้ไม่หวังดีสามารถเจาะเข้าสู่ระบบสำคัญ เช่น โรงงาน หรือระบบสาธารณูปโภค	อุปกรณ์อาจถูกดัดแปลงคำสั่งหยุดการทำงานในกระบวนการผลิตและสร้างความเสี่ยงต่อความปลอดภัยสาธารณะ
ความเสี่ยงในยุคควอนตัมคอมพิวเตอร์	องค์กรจำเป็นต้องมีการวางแผนและเตรียมถ่ายโอนสู่การเข้ารหัสยุคหลังควอนตัม เนื่องจากแฮกเกอร์เริ่มมีกระบวนการโจมตีในรูปแบบของการเก็บข้อมูลรหัสเดิมไว้ก่อนเพื่อรอคอมพิวเตอร์ควอนตัมมาถอดรหัสนในอนาคต ซึ่งหากไม่มีการเตรียมความพร้อม ที่เหมาะสม	ข้อมูลสำคัญ/ข้อมูลความลับที่ถูกเก็บไว้ อาจถูกถอดรหัสและเปิดเผยได้เมื่อเทคโนโลยีควอนตัมมาถึง

ต่างประเทศ

12. เรื่อง ร่างแผนงานความร่วมมือระหว่างกระทรวงพลังงานแห่งราชอาณาจักรไทยกับทบวงการพลังงานระหว่างประเทศ ประจำปี ค.ศ. 2026 - 2027

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบและอนุมัติตามที่กระทรวงพลังงาน (พน.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบต่อร่างแผนงานความร่วมมือระหว่างกระทรวงพลังงานแห่งราชอาณาจักรไทยกับทบวงการพลังงานระหว่างประเทศ (International Energy Agency: IEA) ประจำปี ค.ศ. 2026 - 2027 (พ.ศ. 2569 - 2570) (แผนงานความร่วมมือฯ) ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำในร่างแผนงานความร่วมมือฯ ในส่วนที่มีสาระสำคัญหรือไม่ขัดต่อผลประโยชน์ของประเทศไทย และไม่ขัดกับหลักการที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบไว้ ให้ พน. นำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบภายหลังโดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้ง

2. อนุมัติให้ปลัดกระทรวงพลังงานหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ลงนามในแผนงานความร่วมมือฯ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. IEA เป็นองค์กรด้านพลังงานระดับโลกภายใต้กรอบองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1974 ปัจจุบันมีประเทศสมาชิก จำนวน 31 ประเทศ (เช่น เครือรัฐออสเตรเลีย แคนาดา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา) และมีประเทศพันธมิตร (Association Country) จำนวน 13 ประเทศ (เช่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน

สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐสิงคโปร์และไทย) ซึ่งไทยได้เข้าร่วมเป็นประเทศพันธมิตรของ IEA เมื่อปี ค.ศ. 2015 โดยล่าสุดไทยได้จัดทำแผนงานความร่วมมือฯ กับ IEA ประจำปี ค.ศ. 2024 - 2025 (พ.ศ. 2567 - 2568) (คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแผนงานความร่วมมือดังกล่าวเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2567) ซึ่งปัจจุบันแผนงานความร่วมมือฉบับดังกล่าวสิ้นสุดลงแล้ว

2. ร่างแผนงานความร่วมมือฯ ฉบับนี้ เป็นแผนงานต่อเนื่องจากฉบับเดิม โดยเป็นเอกสารที่กำหนดกรอบและแนวทางในการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือด้านพลังงานระหว่าง พน. กับ IEA ในช่วงระยะเวลา 2 ปี ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2026 - 2027 โดยมุ่งเน้นความร่วมมือในประเด็นสำคัญต่าง ๆ เช่น 1) สาขาความร่วมมือหลัก ได้แก่ (1) ข้อมูลและสถิติด้านพลังงาน (2) ความมั่นคงด้านพลังงาน นโยบายด้านการรับมือสถานะฉุกเฉิน แร่ธาตุสำคัญ (3) การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ (4) นโยบายและการวิเคราะห์ด้านพลังงาน (5) ไฟฟ้าและพลังงานหมุนเวียน (6) เทคโนโลยีพลังงาน และ (7) ความร่วมมือระดับโลกและระดับภูมิภาค และ 2) สาขาความร่วมมืออื่นที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน

3. ประโยชน์และผลกระทบ : ร่างแผนงานความร่วมมือฯ มุ่งเน้นการผลักดันกิจกรรมความร่วมมือด้านการพัฒนาภาคพลังงานระหว่าง พน. กับ IEA ให้เกิดการพัฒนาการบริหารจัดการภาคพลังงานและการพัฒนาบุคลากรภาคพลังงานของไทยอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือในด้านเทคนิคและวิชาการเกี่ยวกับการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติด้านพลังงาน การรับมือสถานะฉุกเฉิน ด้านพลังงาน การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนานโยบายด้านพลังงาน ที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคพลังงานในระดับโลก การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีในภาคพลังงาน รวมไปถึงการแสวงหาความร่วมมือในระดับนานาชาติซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาพลังงานของไทยที่มุ่งส่งเสริมความมั่นคงทางพลังงานและการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานไปสู่พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยการดำเนินกิจกรรมภายใต้ร่างแผนงานความร่วมมือดังกล่าวซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานโยบาย/มาตรการด้านพลังงานของไทยให้สามารถบรรลุเป้าหมายด้านความมั่นคงด้านพลังงานพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ในปี ค.ศ. 2050 ควบคู่ไปกับการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนต่อไป

4. พน. แจ้งว่า ได้มีการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รายการงบรายจ่ายอื่น โครงการเจรจาและประชุมนานาชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 เพื่อดำเนินการผลักดันกิจกรรมความร่วมมือด้านพลังงานในส่วนที่เกี่ยวข้องที่จะเกิดขึ้นภายใต้แผนงานความร่วมมือฯ ไว้ด้วยแล้ว จึงไม่เป็นการอนุมัติงานหรือโครงการหรือไม่ก่อให้เกิดความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไปตามนัยมาตรา 169 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

5. กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) (กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ) และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สกก.) พิจารณาแล้วไม่มีข้อขัดข้องต่อสาระและถ้อยคำโดยรวมและเห็นว่า ร่างแผนงานความร่วมมือฯ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดกรอบแนวทางความร่วมมือระหว่างกันในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพลังงาน โดยมีได้มีการใช้ถ้อยคำที่มุ่งหมายให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ ประกอบกับข้อความในร่างแผนงานความร่วมมือฯ ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า แผนงานความร่วมมือฉบับนี้ไม่ผูกพันทางกฎหมายต่อการดำเนินกิจกรรมใด ๆ และไม่เป็นการกำหนดการผูกพันทางกฎหมายใด ๆ ต่อทั้งสองฝ่ายภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ กรณีจึงไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้ง สกก. พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างแผนงานความร่วมมือฯ ไม่เข้าลักษณะเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไปตามนัยมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

13. เรื่อง การเปิดตลาดสินค้าเกษตรตามพันธกรณีความตกลงองค์การการค้าโลก (WTO) ปี 2569-2571

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบการเปิดตลาดสินค้าเกษตร ได้แก่ เมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ หอมหัวใหญ่ (แห้งเป็นผงและแห้งไม่เป็นผง) หัวพันธุ์มันฝรั่ง และหัวมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูป ภายใต้กรอบความตกลงองค์การการค้าโลก (WTO) ปี 2569-2571 โดยให้มีปริมาณในโควตา อัตราภาษีในโควตาและนอกโควตา เช่นเดียวกับที่คณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติให้ความเห็นชอบไว้สำหรับปี 2568 ทั้งนี้ เมื่อคณะรัฐมนตรีชุดใหม่เข้ารับบริหารราชการแผ่นดินแล้ว สมควรที่คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จะได้นำเรื่องนี้เสนอคณะรัฐมนตรีชุดใหม่พิจารณาอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ด้วย ตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สาระสำคัญ

1. คณะอนุกรรมการจัดการการผลิตและการตลาดกระเทียม หอมแดง หอมหัวใหญ่ และมันฝรั่ง ได้มีการวิเคราะห์แล้วว่า การเปิดตลาดสินค้าเกษตรตามพันธกรณีความตกลงองค์การการค้าโลก (WTO) ปี 2569-2571 สำหรับสินค้าเมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ หอมหัวใหญ่ (แห้งเป็นผงและไม่ใช่ผง) หัวพันธุ์มันฝรั่ง และมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูป จะไม่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ผลิตภายในประเทศ และยังเป็น การสนับสนุนให้เกษตรกรได้ใช้เมล็ดพันธุ์ หอมหัวใหญ่และหัวพันธุ์มันฝรั่งนำเข้าในราคาที่เหมาะสม สำหรับสินค้าหอมหัวใหญ่ที่นำเข้าเป็นชนิดแห้งเป็นผง และไม่ใช่ผง ซึ่งประเทศไทยไม่สามารถผลิตได้ และสินค้ามันฝรั่งสดเพื่อแปรรูป มีผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ในประเทศ รวมถึงเป็นการให้สิทธิที่มีเกษตรกรเป็นสมาชิกมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วย

2. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) (หนังสือ สคก. ด่วนที่สุด ที่ นร 0907/386 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2568) เห็นว่า หากการเปิดตลาดสินค้าเกษตรตามข้อเสนอในคราวนี้ก่อให้เกิดภาระต้องประมาณหรือภาระทางการคลังในอนาคต หรือก่อให้เกิดการสูญเสียรายได้ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 กรณีจะเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป ตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีชุดใหม่พิจารณา ทั้งนี้ ไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับการเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

3. คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ได้แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่า การเปิดตลาดสินค้าเกษตรตามข้อเสนอในครั้งนี้จะไม่เข้าข่ายตามมาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากไม่ก่อให้เกิดภาระต้องประมาณหรือภาระทางการคลังในอนาคต หรือก่อให้เกิดการสูญเสียรายได้ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 และได้แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมมาด้วยการเปิดตลาดสินค้าเกษตรตามข้อเสนอในครั้งนี้เป็น การดำเนินการตามข้อกำหนด หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่รัฐบาลได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มาโดยตลอดตั้งแต่ปี 2548 และเป็นไปตามหลักการการบริหารการนำเข้าที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบการเปิดตลาดสินค้าดังกล่าว เนื่องจากประเทศไทยไม่สามารถผลิตสินค้าเมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ และหอมหัวใหญ่ (แห้งเป็นผงและไม่ใช่ผง) ได้ ในขณะที่สินค้าหัวพันธุ์มันฝรั่ง และมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูป ผลิตได้ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ภายในประเทศ ด้วยข้อจำกัดด้านสภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศที่ไม่เอื้ออำนวย และข้อจำกัดด้านเทคโนโลยี จึงจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าในส่วนที่ขาดจากต่างประเทศ หากไม่สามารถเปิดตลาดนำเข้าได้จะส่งผลให้เกิดการขาดแคลนปัจจัยการผลิตต่อเกษตรกรผู้ปลูก ตลอดจนขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิตต่ออุตสาหกรรมต่อเนื่อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ

4. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (หนังสือ สคก. ด่วนที่สุด ที่ นร 0907/35 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2569) มีความเห็นเพิ่มเติมภายหลังการชี้แจงข้อมูลของคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ว่า คณะรัฐมนตรีขอขบที่จะมีมติให้เปิดตลาดสินค้าเกษตรตามข้อเสนอของคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์เป็นการชั่วคราวไปพลางก่อนจนกว่าคณะรัฐมนตรีชุดใหม่จะมีมติเป็นอย่างอื่น และเพื่อมิให้มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวผูกพันคณะรัฐมนตรีชุดใหม่เมื่อคณะรัฐมนตรีชุดใหม่เข้ารับหน้าที่แล้วให้คณะกรรมการดังกล่าวเร่งเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีชุดใหม่เพื่อพิจารณาทบทวนแผนการเปิดตลาดดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ด้วย

14. เรื่อง รายงานผลการหารือข้อราชการระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไทยและซาอุดีอาระเบียและการลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านกฎหมายและยุติธรรมระหว่างกระทรวงยุติธรรมแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงยุติธรรมแห่งราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบรายงานผลการหารือข้อราชการระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไทยและซาอุดีอาระเบีย และการลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านกฎหมายและยุติธรรมระหว่าง ยธ. กับกระทรวงยุติธรรมแห่งราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย (ผลการหารือข้อราชการฯ) ตามที่กระทรวงยุติธรรม (ยธ.) เสนอ

สาระสำคัญ

1. คณะรัฐมนตรีมีมติ (4 มิถุนายน 2567) เห็นชอบร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านกฎหมายและยุติธรรมระหว่าง ยธ. กับกระทรวงยุติธรรมแห่งราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย (บันทึกความเข้าใจฯ) โดย

มีสาระสำคัญเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศในมิติความร่วมมือด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม เช่น การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ข้อมูล และความเชี่ยวชาญ การจัดการประชุม และการฝึกอบรมทางวิชาการ ตลอดจนการประชุมเชิงปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกิจการด้านกระบวนการยุติธรรมและกฎหมาย

2. ยธ. รายงานว่า ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบบันทึกความเข้าใจ ฝ่ายไทยมีการประสานงานกับฝ่ายซาอุดีอาระเบียเพื่อกำหนดวันลงนามบันทึกความเข้าใจ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซาอุดีอาระเบียเคยมีกำหนดเยือนประเทศไทย เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2567 อย่างไรก็ตาม ในเดือนตุลาคม 2567 ฝ่ายซาอุดีอาระเบียแจ้งขอเลื่อนการเยือนประเทศไทยดังกล่าวออกไปก่อน

ในครั้งนี้นี้ ฝ่ายซาอุดีอาระเบียได้ประสานงานผ่านช่องทางการทูตแจ้งกำหนดการเยือนประเทศไทยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซาอุดีอาระเบีย ระหว่างวันที่ 3-5 ธันวาคม 2568 และในวันที่ 4 ธันวาคม 2568 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซาอุดีอาระเบียได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจ และได้มีการหารือข้อราชการร่วมกัน โดยสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1) บันทึกความเข้าใจ ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2567

มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ ความเข้าใจ และความร่วมมือระหว่างคู่ภาคีผ่านการแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญ และการแบ่งปันข้อมูลในสาขาที่เกี่ยวข้องกับกิจการด้านกระบวนการยุติธรรมและกฎหมายโดยสาขาของความร่วมมือคู่ภาคีจะส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกันในด้าน ดังนี้ (1) สาขากฎหมาย กระบวนการยุติธรรม และวิธีการที่เกี่ยวข้อง (2) การพัฒนาทักษะความเชี่ยวชาญสำหรับบุคลากรด้านกฎหมาย หรือผู้ที่ปฏิบัติงานในสาขาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม (3) วิธีการปฏิบัติงานด้านกฎหมายและยุติธรรม (4) สาขาอื่น ๆ ที่คู่ภาคีตกลงร่วมกัน

2) การหารือข้อราชการระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงยุติธรรมซาอุดีอาระเบีย มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

ประเด็นข้อหารือ	สาระสำคัญ
ความสัมพันธ์ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม	- การส่งเสริมความร่วมมือในด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซาอุดีอาระเบียกล่าวแสดงความยินดีที่ได้มาหารือในประเด็นที่จะเป็นประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่ายโดยการเยือนประเทศไทยในครั้งนี้ถือเป็นนโยบายสำคัญของประเทศซาอุดีอาระเบียที่ประสงค์จะกระชับความสัมพันธ์กับมิตรประเทศ รวมถึงประเทศไทย ซึ่งการลงนามในบันทึกความเข้าใจ เป็นประจักษ์พยานความสัมพันธ์ด้านกระบวนการยุติธรรม รวมถึงเป็นโอกาสที่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของ ยธ. ทั้งสองประเทศจะได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน
ความร่วมมือด้านความมั่นคง	- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมยินดีต่อความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างสองประเทศภายใต้สภาความร่วมมือซาอุดีอาระเบีย - ไทย (Saudi - Thai Coordination Council: STCC) โดยเฉพาะความร่วมมือในการดำเนินงานด้านกฎหมายการยุติธรรมระหว่าง ยธ. ของทั้งสองประเทศได้รับความเห็นชอบให้เป็นหนึ่งในความร่วมมือที่มีความสำคัญสูงสุดในคณะกรรมการด้านความมั่นคงและการทหารภายในกรอบ STCC

ประโยชน์และผลกระทบ

บันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้ เป็นโอกาสในการกระชับความร่วมมือด้านกฎหมายและงานยุติธรรมผ่านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ งานวิจัย และแนวปฏิบัติที่ดี รวมทั้งการเสริมสร้างความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างประเทศไทยและซาอุดีอาระเบียภายหลังการรื้อฟื้นความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศให้สามารถพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันให้ครอบคลุมในทุกมิติ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย จึงเข้าลักษณะเรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีได้ตามนัยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 มาตรา 4 (7) ที่บัญญัติให้การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีให้เสนอได้เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือที่เกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย

แต่งตั้ง

15. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงยุติธรรม)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเสนอแต่งตั้ง **นางอุษา จันทลอย บุญเปี่ยม** ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง ผู้ช่วยปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง ให้ดำรงตำแหน่ง **ที่ปรึกษาเฉพาะด้านนโยบายและการบริหารงานยุติธรรม (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนทรงคุณวุฒิ)** สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ตั้งแต่วันที่ 10 กันยายน 2568 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์ และรองนายกรัฐมนตรี (นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ) ได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นต้นไป

16. เรื่อง การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ด้านกฎหมายเทคโนโลยีดิจิทัล) ในคณะกรรมการสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายภราดร ปริศนานันทกุล) เสนอแต่งตั้ง **นายปิยะบุตร บุญอร่ามเรือง** เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ด้านกฎหมายเทคโนโลยีดิจิทัล) ในคณะกรรมการสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล แทน นายเทพรัตน์ พิมพ์เสถียร กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ด้านกฎหมายเทคโนโลยีดิจิทัล) เดิมที่พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากขอลาออก ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2569 เป็นต้นไป และผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว

17. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (สำนักนายกรัฐมนตรี)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอแต่งตั้ง ข้าราชการพลเรือนสามัญ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง จำนวน 3 ราย เพื่อทดแทนตำแหน่งที่ว่าง ดังนี้

1. **นางนลินี มหาพันธ์** ผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

2. **นางสาวทรงศิริ จุมพล** รองเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

3. **นางรัชณี ศรีสุข** ผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นต้นไป และรองนายกรัฐมนตรี (นายโสภณ ชาร์มย์) ได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว